

Till vad behövs predikoämbetet?

Timo Eskola

När man under tiden för reformationen diskuterade kyrkans ämbete betonades det att pastorns ämbete framför allt var ett predikoämbete. Församlingens herde har som uppgift att sköta människorna med Guds Ord. Han förkunnar och undervisar. På det sättet får mänskorna tröst av Gud.

Viktigt att känna sin Bibel

Predikantens viktigaste arbetsredskap är Bibeln. Ingen pastor kan utföra sina uppgifter om han inte har fått en god undervisning i Bibelns olika ämnen: Från Moseböckernas skildring av befrielsen och löfteslandet, till templets offertjänst, profeternas varningar och straffet under fångenskapen.

Pastorn måste känna till Guds löften: hur profeterna lovar förnyelse till dem som lever under straffet, hur Herren sänder Davids Son som herde för sitt folk, hur Jesus framträder som befriare, hur han ger sitt offer för syndare och hur Gud upphöjer honom till kung över det nya fredsriket.

Ur Bibeln öser förkunnaren evangeliets ämne och innehåll. Det gjorde apostlarna också: Vi förkunnar inte oss själva utan Jesus Kristus. Pastorns uppgift är samtidigt både lätt och svår. Evangeliet är givet av Gud och man behöver inte hitta på det. I den meningen är det lätt. Men att predika det på ett vettigt sätt och med en udd mot åhörarna är trots allt en krävande uppgift.

Det andliga regementet

Inom lutherdomen beskrivs pastorns predikouppgift som ett arbete inom det andliga regementet. Vad betyder det ovanliga ordet? Det betyder i all enkelhet att pastorns förkunnelse inte sist och slutligen siktar in sig på dagen som är utan på evigheten.

Det världsliga regementet, d.v.s. Guds herravälde, gäller världsliga ting. Det området sköts exempelvis av lärarna, poliserna och domarna. De berättar för människorna hur man lever ett rätt och gott liv. De ansvarar också för att brottslingar får sitt straff. Om någon inte går med på att på ett fridsamt sätt leva ett liv i gemenskap blir han inburad för att begrunda sina handlingar.

Guds andliga herravälde är av helt annat slag. Pastorn undervisar inte att den som har handlat orätt skall fängslas. I stället förkunnar han i Guds namn att de som bryter mot Guds lag kommer att bli förtappade. Gud straffar syndare i helvetets eld. En sådan lagförkunnelse binder människornas samveten tills de blir förkrossade under Guds ord.

Det andliga regementets mest förunderliga och trösterika uppgift är att förkunna förlåtelse och befrielse. Kristus har

Gamla kyrkan i Helsingfors. Bild: Hilpi Jenu

kommit för hela den fallna mänsklighets skull. Hans försoningsverk gäller var och en. Evangeliet befriar alltså människan fullständigt. Det renar och förnyar.

Pastorns uppgift

Församlingsherden har till uppgift att förkunna syndens allvar, brottets straff och evangeliets förunderliga befrielse. Polisen säger aldrig att förbrytaren blir förtappad. Domaren ger inte förlåtelse åt den som har förbrutit sig. Det kan endast predikömbetets innehavare göra.

Därför behövs pastorer. Därför skall man ständigt utbilda teologiestuderande att hålla fast vid Bibeln och det kristna evangeliet. Man bör ge dem en möjlighet att växa i kännedomen om den kristna läran.

Unga studerande behöver en trygg undervisning som blir till stöd för arbetet inom det andliga regementet. De behöver en kallelse för att ge sig in i Guds arbete som Kristi budbärare. I den uppgiften önskar Teologiska institutet i Finland tjäna också under hösten som nu börjar.

I det statliga universitetet får man mycket god undervisning för huvudets del och man lär sig de viktiga grundspråken. Det är inget problem. Det statliga universitetet fostrar inte människor för ett arbete inom det andliga regementet utan endast till sakkunskap inom det världsliga. I Finland blir undervisningen om det andliga regementet främst en uppgift för kyrkans s.k. tredje sektor, d.v.s. organisationerna. Vårt institut önskar fostra teologiestuderande till pastorer och förkunnare, till sådana människor som kan tjäna församlingen med Guds Ord.